

GESTIÓ EMPRESARIAL

Empreses com cal

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

Consulting Barcelona Economia

El model econòmic capitalista de les societats occidentals ha fet augmentar de manera espectacular els nivells de benestar de la població. Ens ha anat tan bé, que països que havien provat models econòmics alternatius han girat cua després de molts anys de provar-ho i han acabat pujant al mateix carro en què anàvem nosaltres. Podem estar satisfets d'estar en aquesta part del planeta que, vist amb perspectiva històrica, ha obtingut resultats excel·lents. Els motors que han permès fer un salt tan important són les empreses i, abans que elles, els empresaris.

El progrés, no obstant, vist també amb perspectiva, s'ha aconseguit molt sovint sense cap escrúpol respecte a la sobreexplotació de recursos, naturals o humans, fins al punt que, amb el pas dels anys, han aparegut marcs reguladors que en limiten els excessos per la via de normatives mediambientals, de defensa del treballador, de gestió del territori, de defensa de l'accionista, i d'altres. Que els governs posin lleis que regeixin el funcionament de les empreses –i que les empreses les compleixin– és bo, perquè s'entén que així es garanteix que operin amb criteris socialment desitjables.

Però que hi hagi empreses que, per iniciativa pròpia, actuïn de manera responsable ja no és tan

corrent. Doncs n'hi ha, i probablement n'hi haurà moltes més en el futur. Són les que operen amb plantejaments anomenats de Responsabilitat Social de l'Empresa (RSE, en endavant, CSR en notació anglesa). En contraposició al capitalisme salvatge, constitueixen l'avançada del capitalisme responsable, basat tant en l'interès econòmic, com en el social i el mediambiental. Són empreses que no només fan productes *ètics*, sinó que les seves activitats també ho són, perquè respecten el seu entorn natural i humà. A més d'orientar la gestió de l'empresa a crear valor per a l'accionista, les empreses socialment responsables amplien la perspectiva i prenen en consideració tant altres col·lectius interessats en l'empresa (clients, comunitat, empleats...), com un protagonista que no és tan mut com sembla, la natura.

Qui estableix que l'empresa es gestioni amb criteris RSE? Lògicament els propietaris, els accionistes, i quan són molts i dispersos, els directius. Cal obtenir resultats, d'acord, però amb responsabilitat social, no de qualsevol manera. La Unió Europea ha

iniciat un fòrum sobre el tema; els seus punts d'interès són promoure el concepte, garantir transparència d'informació i fer polítiques públiques consistents; França ha començat a legislar-lo; a Alemanya i al Regne Unit hi ha moltes empreses que ope-

ren sota aquest plantejament. Potser seria una oportunitat per pensar sobre aquest tema en clau catalana.

De la mateixa manera que la societat exigirà en el futur empreses socialment responsables –com fan cada vegada més inversors–, també és d'esperar que exigeixi governs socialment responsables. En aquest context, ignorar el protocol de Kyoto o muntar una guerra amb tuf de petroli i rendiment exclusivament econòmic, no hi tindrien cabuda; com, parlant de petroli, tampoc no sortirien gaire ben parats ni el govern espanyol ni els legisladors europeus.

Sigui per iniciativa de les empreses o impulsat per la Generalitat, seria una ocasió magnífica per fer un capitalisme de perfil més humà. Estem convençuts que aquest país té empresaris que ho entendrien i s'hi apuntarien. La gestió amb criteris RSE, a més, millora la imatge pública de l'empresa; només és qüestió de comunicar-ho adequadament. O sigui pot, a part de dur una gestió com cal, fer-ho saber pot tenir algun retorn econòmic.